

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25CoCsp/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224201355
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Hoffmann, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8224201355.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX/XX D., právne zastúpenej: JUDr. Mgr. Radim Komka, advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 41 343 859, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, E.; skráteneý názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 1Csp/24/2024 – 98 zo dňa 28.11.2024 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok v napadnutých výrokoch III. a VI.
- II. Žalobkyni voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že, cit.:

„I. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 25.05.2004, a to v Článku I., Základné podmienky, v Časti Poplatky platné ku dňu uzavretia tejto zmluvy, v znení: „Poplatok za poskytnutie úveru: 750 Sk; Poplatok za I. upomienku: 300 Sk; Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 500 Sk.“, sú neprijateľné zmluvné podmienky.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 25.05.2004, a to v čl. II. bod 2. v znení:

„Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., pre poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám a poistenie spotrebných úverov, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 25.05.2004, a to v čl. II., bod 4. v znení:

„Podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je / nie sú osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“). V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 zákona o bankách.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 25.05.2004, a to v čl. II. bod 5. v znení:

„Banka uzavretím tejto zmluvy navrhuje, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne v rozhodcovskom konaní prostredníctvom stáleho rozhodcovského súdu zriadeným v

zmysle zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku. Dlžník vyjadruje súhlas s návrhom banky na riešení sporov stálym rozhodcovským súdom.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Sú d u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 25.05.2004, a to v čl. II. bod 6. v znení:

„Podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ust. § 52 ods. 1 až 3, 53 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „OZ“), § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), čl. 6 ods. 1, čl. 3 ods. 3 smernice rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ust. § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že dňa 25.05.2004 bola medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o poskytnutí flexipôžičky.

Vo vzťahu k namietaným zmluvným dojednaniám o poplatku za poskytnutie úveru a za upomienky prvoinštančný súd uviedol, že poplatok za poskytnutie úveru nie je v záujme spotrebiteľa, nemá rozumný ekonomický základ ani protiplnenie. Pokiaľ ide o poplatky za upomienky tak súd poukazuje na právny záver vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/126/2012. Podľa označeného rozhodnutia v spotrebiteľských veciach poplatky za upomienky umožňujú získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky dodávateľa za upomienku.

Súd je toho názoru, že na základe zmluvnej podmienky uvedenej v čl. II., bod 2. Zmluvy je na spotrebiteľa de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa s úverovými podmienkami. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde.

Súd dospel k záveru o neprijateľnosti aj zmluvného dojednania v podobe vyhlásenia klienta o neexistencii osobitného vzťahu k banke, ktoré umožňuje banke kedykoľvek vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade zistenia nepravdivosti údajov o existencii osobitného vzťahu k banke. Uvedené zmluvné dojednanie odporuje zákonnej úprave § 35 ods. 1 zákona o bankách a umožňuje banke v prípade zistenia existencie osobitného vzťahu klienta k bankovému subjektu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť každého úverového vzťahu, teda nie len toho rizikového. Zároveň v uvedenom zmluvnom dojednaní absentuje akékoľvek vysvetlenie pojmu osobitného vzťahu, minimálne odkazom na konkrétne zákonné ustanovenie zákona o bankách, ktoré uvedený pojem upravuje. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky spočíva aj v tom, že vyhlásenie spotrebiteľa o neexistencii osobitného vzťahu k banke je postihované možnosťou okamžitej splatnosti úveru, a to pre dôvod v zmluvnom dojednaní dojednaný veľmi všeobecne, nekonkrétne až vágne a neprimerane zmluvným povinnosťami, čím taktiež spôsobuje hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľov a nebola ani individuálne dojednaná.

Rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pričom práve existujúca rozhodcovská doložka by predstavovala prekážku pre rozhodovanie sporu v súdnom konaní. Táto zmluvná podmienka bola už právoplatne vyhlásená za neprijateľnú (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 14Csp 187/2020 z 10.05.2022).

Pokiaľ ide o žalobkyňou namietanú neprijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy, táto umožňuje zamestnávateľovi žalobkyne vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby bola podrobená súdnemu prieskumu o tom, či je pohľadávka oprávnená.

K otázke časovej ohraničenosti žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok súd cituje z rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“), č. spojené veci C- 776/19 až C-782/19, ďalej č. C- 698/18 a č. C- 321/22. Na ich podklade súd konštatuje, že žalobu o neprijateľnosť zmluvnej podmienky môže spotrebiteľ podať kedykoľvek, teda aj po uplynutí viacerých rokov od uzavretia zmluvy alebo po skončení záväzkového vzťahu.

Ani žalovaným vznesenú námietku premlčania žalobkyňou uplatneného nároku súd nepovažoval za dôvodnú. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že uplatnený nárok spočíva v určenej (deklarovanej) právnej skutočnosti, teda žalobkyňou nebolo uplatnené majetkové právo podliehajúce premlčaniu v režime ust. § 100 a nasl. OZ.

Vzhľadom na uvádzané dôvody súd v plnom rozsahu vyhovel podanej žalobe čo do navrhovaného určenia neprijateľných zmluvných podmienok.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti výroku III. a súvisiacom výroku VI. o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Sporná zmluvná podmienka predstavuje zákonnú povinnosť banky a jedná sa o všeobecné ustanovenie, ktorého adresátom nie je priemerný spotrebiteľ ale veľmi špecifický okruh osôb ako napr. akcionári banky, právnické osoby pod kontrolou banky a ďalej v zmysle ustanovenia §35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. Ako jasne, určito a zrozumiteľne vyplýva zo záveru spornej podmienky, uplatňuje sa len v súlade s ustanovením §35 ods. 1 zákona o bankách, a teda len na špecifický okruh osôb a len na špecifický druh obchodu. Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a o trovách konania rozhodne podľa pomeru úspechu strán v konaní, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku ho zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa s tým, že spotrebiteľ je vystavený riziku, že akékoľvek okolnosti o možnej nepravdivosti vyhlásenia o osobitnom vzťahu k banke môžu spôsobiť vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Predmetné ustanovenie zmluvy je neurčité, pretože ako práva neznalý subjekt bez reálneho oboznámenia a poučenia zo strany dodávateľa nedokáže vedieť posúdiť a vyhodnotiť svoj prípadný osobitný vzťah k banke, pričom hoci aj nedbanlivé prehlásenie je späť so sankciou okamžitého zosplatenia úveru. Poukázala na viaceré rozhodnutia súdov, ktoré takúto zmluvnú podmienku vyhodnotili ako neprijateľnú. Navrhla rozsudok v napadnutom rozsahu potvrdiť.

4. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobkyne zotrval na podanom odvolaní, v ktorom súd uvedené všetky podstatné skutočnosti.

5. Žalobkyňa vo svojom ďalšom vyjadrení opätovne navrhla rozsudok v napadnutej časti potvrdiť.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS/78/05).

8. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 CSP písm. f) CSP, t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd uvádza, že dokazovanie je procesný postup založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže

bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

9. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. nesprávnemu právnemu posúdeniu vecí súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania vecí, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Cdo/23/2021 z 29.09.2021). Nesprávnym právnym posúdením vecí je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

10. Cieľom spotrebiteľského práva je zvýšená ochrana slabšej strany záväzkového vzťahu, ktorou je nepochybne spotrebiteľ, pričom východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na všetky podmienky, za ktorých dochádza ku vzniku záväzkovo-právneho vzťahu, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa a tiež so zreteľom na to, že dodávateľ má možnosť jednostranne stanoviť zmluvné podmienky, čo aj v reálnom živote uskutočňuje, a to prostredníctvom formulárových zmlúv.

11. Odvolací súd zdôrazňuje, že za neprijateľné zmluvné podmienky je potrebné považovať také zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Jedná sa o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné a hrubo poškodzujúce spotrebiteľa. Od dodávateľa, ktorý je v spotrebiteľských vzťahoch v značne silnejšom postavení ako spotrebiteľ sa vyžaduje, aby k tvorbe zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách pristupoval v súlade s dobrými mravmi.

12. Čo sa týka odvolania žalovaného vo vzťahu k výroku III., ktorým súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 25.05.2004, a to v čl. II., bod 4. v znení: „Podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je / nie sú osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“). V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 zákona o bankách“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v prejednávanej spore v napadnutej časti výroku III. rozsudku zistil skutkový stav v potrebnom rozsahu a na základe vykonaného dokazovania dospel aj k správny právny záverom.

13. Súdy členských štátov môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C-237/02, *Freiburger Kommunalbauten*, cit.: „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované nato, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.“). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú

nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napríma nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje. Nič by neodradzovalo nečestného dodávateľa od pokračovania v používaní neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže by súd zmenou zmluvnej podmienky vlastne udržiaval nečestnú obchodnú prax (porovnaj rozsudok Súdneho dvora vo veci C-618/10)

14. Podstata neprijateľnosti odvolaním napadnutej zmluvnej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto podstatné skutočnosti neozrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke, a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy neznamena, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe (Pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024).

15. Zmluvná podmienka odporuje aj ustanoveniu § 35 ods. 1 Zákona o bankách, podľa ktorého banka nemôže s osobami, ktoré majú osobitný vzťah k banke uzatvárať iba tie obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientmi. Uvedené zmluvné ustanovenie však umožňuje banke v prípade existencie osobitného vzťahu klienta k banke vyhlásiť mimoriadnu splatnosť každého úveru, nielen rizikového. Neurčitosť je preto dôvodom vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je založená aj vtedy, ak je spotrebiteľ vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej alebo neurčitej zmluvnej podmienke, z ktorej nemožno určiť práva a povinnosti spotrebiteľa. Najčastejšie prípady nejasnosti a nezrozumiteľnosti zmluvnej podmienky spočívajú v používaní komplikovaných a náročných technických a iných sofistikovaných termínov, v nejasnej formulácii zmluvného ustanovenia, ktorá ho robí nepochopiteľným pre spotrebiteľa. Neurčitosť zmluvnej podmienky úzko súvisí s jej nezrozumiteľnosťou a týka sa väd jej obsahu, ktorých následkom je, že spotrebiteľ je vystavený právnej neistote v otázke úpravy práv a povinností v konkrétnom štádiu zmluvného vzťahu.

Na podporu argumentácie odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR zo dňa 15.06.2023 sp. zn. III. ÚS 111/2023, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, cit.: „...Pokiaľ ide o požiadavku transparentnosti zmluvných podmienok, ako vyplýva z čl. 4 ods. 2 smernice 93/13, Súdny dvor zdôraznil, že táto požiadavka, uvedená aj v čl. 5 tejto smernice by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, „... požiadavka jasného a zrozumiteľného formulovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti, stanovená rovnakou smernicou, sa musí chápať široko“ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. 4. 2014, Kásler a Káslerné Rábai, C-26/13, EU:C:2014:282, body 71 a 72, ako aj z 9. 7. 2015, Bucura, C-348/14, neuvyverejnený, EU:C:2015:447, bod 52).

Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že „... informácie o zmluvných podmienkach a dôsledkoch tohto uzavretia zmluvy poskytnuté pred uzavretím zmluvy majú pre spotrebiteľa zásadný význam. Najmä na základe týchto informácií sa tento spotrebiteľ rozhoduje, či chce byť viazaný podmienkami, ktoré predajca alebo dodávateľ vopred vypracoval“ (rozsudky z 21. 3. 2013, RWE Vertrieb, C-92/11, EU:C:2013:180, bod 44, ako aj z 21. 12. 2016, Gutiérrez Naranjo a i., C-154/15, C-307/15 a C-308/15, EU:C:2016:980, bod 50). Zmluvné ustanovenie je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle generálnej klauzuly ust. § 53 ods. 1 OZ.

16. Vo vzťahu k výroku III., t.j. určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné uviesť, že obdobná zmluvná podmienka už bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/74/2022 zo dňa 24.10.2022, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/188/2024 zo dňa 05.02.2025, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/82/2024 zo dňa 08.01.2025, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp128/2023 zo dňa 26.02.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/25/2024-254 zo dňa 2. júla 2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 11CoCsp/27/2024 zo dňa 26.3.2025.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku III. a v závislom výroku VI. o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa procesného výsledku konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, preto jej súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).